

Polskie Znaki, Już idę do grobu

Już idę do grobu
Smutnego, ciemnego
Gdzie będę przebywać
Aż do dnia sądnego
Gdzie możni królowie
Kości swe składają
Książęta, panowie
W proch się obracają

W tę podróż odchodzę
Nie biorąc nic z sobą
W postaci okrytej
Śmiertelną żałobą
Tylko cztery deski
Licha ciemna szata
To cała wysługa
Mizernego świata

Już słońce i księżyc
Świecić mnie przestaną
Robactwo, zgnilizna
Tu przy mnie zostaną
W jaskinie podziemne
Śmierć wszystkich ukryła
Tożsamo i ze mną
Nędzna uczyniła